

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๓๓๖๖/๒๕๖๑

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๑ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดนครศรีธรรมราช	โจทก์
		นายชัชวาลวงศ์/นายชัชวาลวงศ์/นายชัชวาลวงศ์	จำเลย

เรื่อง ลักทรัพย์

โจทก์

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ลงวันที่ ๘ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ศาลฎีกา รับวันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

[Faint signature]

[Faint signature and stamp]

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลากลางวัน จำเลย
ลักขโมยรถยนต์ ๔ เส้น ราคาเส้นละ ๒,๐๐๐ บาท ของนางสาวสาลินี บุญเมือง
ผู้เสียหายไปโดยทุจริต โดยใช้รถกระบะ ๑ คัน เป็นยานพาหนะ เพื่อความสะดวก
แก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม เหตุเกิดที่ตำบล
ท้ายสำเภา อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช เจ้าพนักงานยึดขโมยรถยนต์
ที่จำเลยลักและรถกระบะ ๑ คัน เป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔, ๓๓๖ ทวิ จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ยกคำขออื่น

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติ

โดยคู่ความมิได้โต้แย้งในชั้นนี้ว่า ในวันและเวลาที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยขับรถกระบะ ไปเปลี่ยนยางรถที่ร้านบุญเมืองการยางของนางสาวสาลินี บุญเมือง ผู้เสียหาย ซึ่งตั้ง อยู่ที่ ๑๖๖/๓ หมู่ที่ ๓ ตำบลท้ายสำเภา อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยนายบุญมา บุญขำ ญาติจำเลยไปด้วย ผู้เสียหายคิดราคายาง ๔ เส้น เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท จำเลยตกลงเปลี่ยนยางทั้งสี่เส้น นายวัชระ พวงทอง ลูกจ้างประจำร้าน เป็นผู้เปลี่ยนให้โดยใส่ยางรถชุดเก่าไว้ในกระบะรถ เมื่อเปลี่ยนยางรถเสร็จทั้งสี่เส้น แล้ว นายวัชระถอยรถกระบะไปจอดที่บริเวณหน้าร้านโดยติดเครื่องยนต์ไว้ จากนั้น ประมาณ ๓ นาที จำเลยขับรถกระบะดังกล่าวออกจากร้านไป วันเดียวกันผู้เสียหาย ไปแจ้งพันตำรวจตรี ปานอ่อน พนักงานสอบสวนว่า จำเลยนำรถกระบะไปเปลี่ยน ยางรถ ๔ เส้น ราคา ๘,๐๐๐ บาท แล้วขับหลบหนีไปโดยไม่ชำระราคา ต่อมาวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำเลยเข้ามามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกา ของโจทก์ว่า จำเลยกระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาว่า การที่จำเลยขับรถออกไปโดยไม่ชำระค่ายางรถ และไม่เคยติดต่อผู้เสียหายจนกระทั่งถูกจับนั้น จำเลยมีพฤติการณ์จะเปลี่ยนยางรถโดยไม่ชำระราคามาแต่ต้นและมีเจตนาทุจริต

ใช้กลอุบายหลอกลวงให้ผู้เสียหายส่งมอบยางรถให้แก่จำเลย เห็นว่า ผู้เสียหายกับจำเลยไม่เคยรู้จักกันมาก่อนและเพิ่งพบกันเป็นครั้งแรกในวันเกิดเหตุ เนื่องจากจำเลยนำรถกระบะไปเปลี่ยนยางรถทั้งสี่เส้นโดยตกลงซื้อขายกันในราคา ๘,๐๐๐ บาท แม้ข้อเท็จจริงได้ความว่าในขณะที่นายวัชระเปลี่ยนยางรถแก่จำเลยนั้น ทั้งจำเลยและนายบุญมาจะเฝ้าดูอยู่ตลอด ส่วนนายบุญมาสอบถามนายวัชระเกี่ยวกับยางรถเส้นอื่น เมื่อนายวัชระนำรถกระบะไปจอดไว้หน้าร้านแล้ว นายบุญมายังสอบถามถึงเรื่องดังกล่าวอีก ก็หาเป็นข้อพิรุธที่จะแสดงว่า จำเลยมีพฤติการณ์ร่วมกับนายบุญมาใช้กลอุบายทำทีเป็นซื้อยางรถจากผู้เสียหายโดยมีเจตนาทุจริตที่จะไม่ชำระราคามาตั้งแต่ต้นไม่ข้อสำคัญอันเป็นเหตุให้เปิดโอกาสแก่จำเลยในการขับรถกระบะดังกล่าวออกจากร้านได้ โดยง่ายก็เนื่องจากนายวัชระถอยรถออกไปจอดหน้าร้านโดยมิได้ดับเครื่องยนต์แล้วนำกุญแจรถไปมอบแก่ผู้เสียหายเพื่อให้จำเลยชำระราคาแก่ผู้เสียหายก่อนมอบกุญแจรถคืนแก่จำเลยอันเป็นกระทำที่หละหลวมของนายวัชระเอง พฤติการณ์เช่นนี้กลับแสดงว่าขณะตกลงซื้อขายยางรถระหว่างจำเลยกับผู้เสียหาย จำเลยไม่มีเจตนาที่จะใช้กลอุบายหลอกลวงให้ผู้เสียหายส่งมอบยางรถทั้งสี่เส้นโดยไม่คิดจะชำระราคามาแต่ต้น ดังนั้น

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

กรรมสิทธิ์ในยางรถทั้งสี่เส้นยอมโอนไปยังจำเลยซึ่งเป็นผู้ซื้อตั้งแต่เมื่อได้ทำสัญญาซื้อขาย
และกำหนดเป็นทรัพย์สินเฉพาะสิ่งแล้วตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๕๘
และมาตรา ๔๖๐ วรรคหนึ่ง แม้หากจะฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยยังมีได้ชำระราคาแก่ผู้เสียหาย
ดังที่โจทก์นำสืบ ก็เป็นมูลคดีผิดสัญญาในทางแพ่งเท่านั้น หากมีมูลความผิดทางอาญาด้าน
ลักทรัพย์ดังที่ศาลชั้นต้นวินิจฉัยไม่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษากลับให้ยกฟ้องมานั้น
ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

นายชาติชาย อัครวิบูลย์

นายธงชัย เสนามนตรี

นายสันต์ชัย ล้อมฉัตรรัตน์

